

Poselství Svatého otce Lva XIV. ke 40. Světovému dni mládeže 2025

„Vy také vydávejte svědectví, protože jste se mnou od začátku“ (Jan 15,27).

Drazí mladí,

na začátku svého prvního poselství, které k vám směřuje, vám chci především poděkovat! Děkuji vám za radost, kterou jste přinesli, když jste přijeli do Říma na vaše Jubileum, a děkuji také všem mladým lidem ze všech částí světa, kteří se k nám připojili v modlitbě. Byla to cenná událost pro obnovu nadšení z víry a pro sdílení naděje, která hoří v našich srdcích! Proto se snažme, aby jubilejní setkání nezůstalo jen izolovaným okamžikem, ale aby pro každého z vás znamenalo krok vpřed v křesťanském životě a silné povzbuzení k vytrvalosti ve vydávání svědectví o víře.

Právě tato dynamika je v centru příštího Světového dne mládeže, který budeme slavit v neděli 23. listopadu, o slavnosti Krista Krále, a který bude mít téma *„Vy také vydávejte svědectví, protože jste se mnou od začátku“* (Jan 15,27). V moci Ducha Svatého se připravujeme, abychom se z poutníků naděje stali odvážnými svědky Krista. Začneme tedy již nyní cestu, která nás povede až k mezinárodnímu SDM v Soulu v roce 2027. Z této perspektivy bych se chtěl zaměřit na dva aspekty svědectví: na naše přátelství s Ježíšem, které přijímáme od Boha jako dar; a na angažovanost každého ve společnosti jako budovatelů míru.

Přátelé, a proto svědci

Křesťanské svědectví se rodí z přátelství s Pánem, ukřižovaným a vzkříšeným pro spásu všech. Nezaměňuje se s ideologickou propagandou, ale je to skutečný princip vnitřní proměny a sociálního zcitlivění. Ježíš nazval svými „přáteli“ učedníky, kterým dal poznat Boží království a které požádal, aby s ním zůstali, aby utvářeli jeho společenství a aby je mohl poslat hlásat evangelium (srov. Jan 15,15.27). Když nám Ježíš říká: „Vydávejte svědectví“, ujišťuje nás, že nás považuje za své přátele. Jedině On doopravdy ví, kdo jsme a proč jsme zde; zná srdce vás mladých, vaše rozhořčení tváří v tvář diskriminaci a nespravedlnosti, vaši touhu po pravdě a kráse, po radosti a míru. Jako váš přítel vám naslouchá, motivuje vás a vede a povolává každého k novému životu.

Pohled Ježíše, který si vždycky přeje pouze naše dobro, nás předchází (srov. Mk 10,21). Nechce nás mít jako sluhy ani jako „aktivisty“ nějaké strany, ale povolává nás, abychom s ním byli jako přátelé, aby se náš život obnovil. A svědectví spontánně vychází z radostné novosti tohoto přátelství. Je to jedinečné přátelství, které nám dává společenství s Bohem; věrné přátelství, které nám umožňuje objevit naši důstojnost i důstojnost druhých; věčné přátelství, které nemůže zničit ani smrt, protože má svůj počátek v ukřižovaném a zmrtvýchvstalém Pánu.

Zamysleme se nad poselstvím, které nám apoštol Jan zanechává na konci čtvrtého evangelia: „To je ten učedník, který o tom všem vydává svědectví a to všechno zaznamenal – a víme, že jeho svědectví je pravdivé“ (Jan 21,24). Celé předchozí vyprávění je souhrnně označeno jako „svědectví“, plné vděčnosti a údivu, podané od učedníka, který nikdy neuvádí své jméno, ale označuje se jako „učedník, kterého Ježíš miloval“. Toto pojmenování je odrazem vztahu: není to jméno jednotlivce, ale svědectví osobního pouta s Kristem. To je to, co je pro Jana skutečně důležité: být učedníkem Pána a cítit se jím milován. Chápeme tedy, že křesťanské svědectví je plodem vztahu víry a lásky s Ježíšem, v němž nacházíme spásu svého života. To, co píše apoštol Jan, platí i pro vás, drazí mladí lidé. Jste zváni Kristem, abyste ho následovali a posadili se vedle něj, abyste naslouchali jeho srdci a zblízka sdíleli jeho život! Každý je pro něho „milovaný učedník“ a tato láska dává zrod radosti ze svědectví.

Dalším odvážným svědkem evangelia je Ježíšův předchůdce Jan Křtitel, který „svědčil o tom světle, aby všichni uvěřili skrze něho“ (Jan 1,7). Přestože se těšil mezi lidmi velkému věhlasu, věděl dobře, že je jenom „hlas“, který ukazuje na Spasitele: „Hle, Beránek Boží“ (Jan 1,36). Jeho příklad nám připomíná, že cílem skutečného svědka není ovládnout scénu; ani nehledá následovníky, které by poutal k sobě. Skutečný svědek je pokorný a vnitřně svobodný, především od sebe samého, tedy od nároku být středem pozornosti. Proto je svobodný naslouchat, interpretovat a také říkat pravdu všem, a to i před mocnými. Od Jana Křtitele se učíme, že křesťanské svědectví není hlásáním sebe samých a neoslavuje naše duchovní, intelektuální nebo morální schopnosti. Pravé svědectví znamená rozpoznat a ukázat Ježíše, když se zjeví, toho jediného, který nás zachraňuje. Jan ho rozpoznal mezi hříšníky, uprostřed obyčejných lidí. Proto Papež František tolik trval na tom, že pokud nevyjdeme ze sebe samých a z našich komfortních zón, pokud nejdeme k chudým a k těm, kdo se cítí vyloučení z Božího království, nesetkáme se s Kristem a nevydáme o něm svědectví. Ztrácíme pak podivuhodnou radost z toho, že jsme evangelizováni a že evangelizujeme.

Drazí, zvu každého z vás, abyste pokračovali v hledání Ježíšových přátel a svědků v Bibli. Četbou evangelií si uvědomíte, že všichni našli skutečný smysl života v živém vztahu s Kristem. Naše nejhlubší otázky skutečně nebudou slyšeny a ani nenaleznou odpověď při nekonečném *skrolování* na mobilu, které sice upoutává naši pozornost, ale zanechává naši mysl unavenou a srdce prázdné. Nedojdeme s těmito otázkami daleko, pokud se budeme držet uzavření v sobě samých nebo v příliš úzkých okruzích. Naplnění našich autentických tužeb vždy prochází skrze vycházení ze sebe.

Svědci, a proto misionáři

Tímto způsobem se vy, mladí, můžete za pomoci Ducha Svatého stát misionáři Krista ve světě. Mnoho vašich vrstevníků je vystaveno násilí, nuceno používat zbraně, dohnáno k odloučení od svých blízkých, k migraci a k útěku. Mnohým chybí vzdělání a další základní potřeby. Všichni s vámi sdílejí hledání smyslu a nejistotu, která ho doprovází, nepohodlí z rostoucích sociálních nebo pracovních tlaků, obtíží s řešením rodinných krizí, bolestivý pocit nedostatku příležitostí, výčitky svědomí za spáchané chyby. Vy sami se můžete postavit po bok jiných mladých lidí, kráčet s nimi a ukázat, že Bůh se v Ježíši stal blízkým každému člověku. Jak rád říkal papež František: „Kristus ukazuje, že Bůh je blízkost, soucit a něha“ (Encyklika *Dilexit nos*,35).

Je pravda, že vydávat svědectví není vždy snadné. V evangeliích často nacházíme napětí mezi přijetím a odmítnutím Ježíše: „To světlo svítí v temnotě a temnota ho nepohltila“ (Jan 1,5). Podobně i učedník-svědka zakouší na vlastní kůži odmítnutí a někdy dokonce i násilný odpor. Pán tuto bolestivou skutečnost neskrývá: „Když pronásledovali mne, budou pronásledovat i vás“ (Jan 15,20). Právě to se stává příležitostí uvádět do praxe nejvyšší přikázání: „Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují“ (Mt 5,44). To je to, co dělali mučedníci již od počátku církve.

Drazí mladí, to není jen příběh, který patří minulosti. I dnes, na mnoha místech světa, trpí křesťané a lidé dobré vůle pronásledováním, lží a násilím. Možná i vy jste se setkali s touto bolestnou zkušeností a možná jste byli v pokušení reagovat instinktivně, klesnout na úroveň těch, kteří vás odmítli, a zaujmout agresivní postoje. Vzpomeňme si však na moudrou radu svatého Pavla: „Nedopusť, aby tě zlo přemohlo, nýbrž přemáhej zlo dobrem“ (Řím 12,21).

Nenechte se tedy odradit; stejně jako svatí, i vy jste povoláni vytrvat v naději, zejména tváří v tvář obtížím a překážkám.

Bratrství jako pouto míru

Z přátelství s Kristem, jež je darem Ducha Svatého v nás, se rodí způsob života, který v sobě nese charakteristiku bratrství. Mladý člověk, který se setkal s Kristem, přináší všude „teplo“ a „chuť“ bratrství a kdokoli s ním nebo s ní přijde do kontaktu, je přitahován do nové a hluboké dimenze, tvořené nesobeckou blízkostí, upřímným soucitem a věrnou něžností. Duch Svatý nás vede k tomu, abychom viděli bližního novými očima: v tom druhém se skrývá bratr, sestra!

Svědectví bratrství a míru, které v nás probouzí přátelství s Kristem, nás pozvedá z lhostejnosti a z duchovní lenosti, pomáhá nám překonávat uzavřenost a podezřívavost. Rovněž nás navzájem spojuje a pohání nás k tomu, abychom se společně angažovali od dobrovolnictví až po lásku žitou v politice, abychom budovali nové životní podmínky pro všechny. Nenásledujte ty, kteří používají slova víry k rozdělování, ale místo toho se organizujte, abyste odstraňovali nerovnosti a usmířovali polarizované a utlačované komunity.

Proto, drazí přátelé, naslouchejme Božímu hlasu v nás a přemáhejme svůj egoismus tím, že se stáváme aktivními tvůrci míru. Potom se ten mír, který je darem vzkříšeného Pána (srov. Jan 20,19), stane ve světě viditelným skrze společné svědectví těch, kdo nesou v srdci jeho Ducha.

Nejdražší mladí, tváří v tvář utrpení a nadějším světa upřeme svůj pohled na Ježíše. Když se chystal zemřít na kříži, svěřil Pannu Marii Janovi jako matku a jí, Marii, svěřil Jana jako jejího syna. Tento krajní dar lásky platí pro každého učedníka, pro nás všechny. Vyzývám vás proto, abyste přijali toto svaté pouto s Pannou Marií, naší Matkou plnou lásky a porozumění, a pěstovali jej zvláště modlitbou růžence. Tak v každé životní situaci zakusíme, že nikdy nejsme sami, ale vždy jsme milované Boží děti, jimž On odpouští a dodává jim odvahu. O tom vydávejte radostné svědectví!

Ve Vatikánu 7. října 2025, památka Panny Marie Růžencové

LEV XIV., papež